

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/91/2014
Identifikačné číslo spisu:	6014200058
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6014200058.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľa C. T., bytom U. A. X, M. proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. marca 2014, č.k. 20Sd/9/2014 -19, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. marca 2014, č.k. 20Sd/9/2014-19, m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 19. novembra 2013 z r u š u j e a vec v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 25. marca 2014, č.k. 20Sd/9/2014-19, potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X z 19. novembra 2013, ktorým odporkyňa podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.") a § 26a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.") zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok z dôvodu, že navrhovateľovi už bol od XX. C. XXXX priznaný pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. a preto mu nárok na ďalší starobný dôchodok nevznikol.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľ ako poberateľ príspevku za službu žiadosťou z 26. júla 2013 požiadal o zmenu už priznaného starobného dôchodku. Krajský súd dospel k záveru, že navrhovateľovi nie je možné priznať starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z., pretože navrhovateľovi už bol priznaný starobný dôchodok podľa tohto zákona a navrhovateľ v súčasnosti je poberateľom výsluhového dôchodku aj starobného dôchodku. Na základe uvedeného dospel k záveru, že odporkyňa postupovala správne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý namietal, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie a na základe toho nesprávne rozhodol. Poukázal tiež na nesprávnosti v dátumoch uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa. Nežiadal o priznanie starobného dôchodku, ale o jeho prepočítanie, lebo pre jeho výšku mu nebola zhodnotená doba služby v Policajnom zbore, ani základná vojenská služba v rozsahu 26 rokov v I. kategórii funkcií. Nebol mu priznaný výsluhový dôchodok, bol mu priznaný iba príspevok za službu podľa §§ 119 a 120 zákona č. 410/1991 Zb., ktorý nemá charakter dôchodku v tom zmysle, ako to má na mysli §§ 31 alebo 38 zákona č. 328/2002 Z.z. alebo zákon č. 100/1988 Zb. v Piatej časti. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že nepredložil žiaden doklad preukazujúci zaradenie jeho služby v I. kategórii funkcií s poukazom na to, že takýto doklad sa nachádza v administratívnom spise odporkyne. Podľa jeho názoru odporkyňa nesprávne posúdila aj jeho prvú žiadosť o starobný dôchodok z roku 2006, keď mu priznala pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb. Okolnosť, že podľa právneho názoru vysloveného v rozhodnutiach a stanoviskách Najvyššieho súdu SR sa príspevok za službu za výsluhový dôchodok iba považuje, odporkyňa pri posudzovaní jeho žiadosti o starobný dôchodok nezohľadnila. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie s tým, že je povinná prepočítať jeho starobný dôchodok odo dňa dovŕšenia veku 55 rokov so započítaním poistenia vo všeobecnom aj špeciálnom systéme sociálneho zabezpečenia a to aj s prihliadnutím na § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a priznať mu a vyplácať od 25.07.2010 ten dôchodok, ktorý bude pre neho výhodnejší.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní nepovažuje za opodstatnené a navrhla rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť a rozhodnutia odporkyne zrušiť aj keď z iných dôvodov, ako uvádza navrhovateľ.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ bol od 01. decembra 1997 poberateľom príspevku za službu, priznaného mu rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky podľa § 119 a § 120 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru SR v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 410/1991 Zb.“). Pre výšku príspevku za službu mu bola započítaná doba služobného pomeru a základnej vojenskej služby v rozsahu 26 rokov. Podľa oznámenia Ministerstva vnútra SR z 30. novembra 2006 boli doba vojenskej služby navrhovateľa od 01.10.1962 do 20.09.1964 a doba výkonu služby príslušníka PZ od 01.12.1972 do 30.11.1997 zaradené do I. kategórie funkcií.

Podľa § 119 ods. 1 zákona č. 410/1991 Zb. príspevok za službu (ďalej len „príspevok“) patrí za podmienok ďalej uvedených policajtovi, ktorého služobný pomer skončil uvoľnením alebo prepustením z niektorého z dôvodov uvedených v § 110 ods. 1 písm. a/, b/, c/ alebo d/.

Do 30. júna 2002 boli podmienky nároku policajtov na starobný dôchodok upravené v Piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. (§§ 132, 133).

V zmysle § 132 ods.1 písm. a/ zákona č.100/1988 Zb. policajt má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do 1. kategórie funkcií.

Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 410/1991 Zb. pri súbehu nároku na príspevok a na starobný, invalidný, čiastočný invalidný dôchodok alebo na dôchodok za výsluhu rokov podľa predpisov o sociálnom zabezpečení patrí oprávnenému podľa jeho voľby buď príspevok, alebo dôchodok.

Podľa § 94 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. nárok na dávku vzniká dňom splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom, prípadne vykonávacími predpismi.

Podľa § 94 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených pre vznik nároku na dávku a jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

Z obsahu spisov je zrejmé, že navrhovateľ vykonával profesionálnu službu policajta v rozsahu viac ako 25 rokov a po ukončení služobného pomeru bol mu priznaný príspevok za službu podľa § 119 a § 120 zákona č. 410/1991 Zb., pričom pri priznaní príspevku za službu sa na kategórie funkcií neprihliadalo.

Dňom 01. júla 2002 nadobudol účinnosť zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“).

Podľa § 124 ods. 3 písm. d/ zákona č. 328/2002 Z.z. príspevky za službu, na ktoré vznikol nárok podľa § 119 až 122 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a od tohto dňa sa zvyšujú o 0,2% tejto výšky za každý skončený rok trvania služobného pomeru, ak ide o výsluhové príspevky, ktoré boli priznané po 31. decembri 1996.

Podľa § 143a bodu 1 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení zákona č. 447/2002 Z.z. od 1. júla 2002 sa na sociálne zabezpečenie policajtov a vojakov nepoužijú § 130 až 145 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že tam uvedené ustanovenia zákona č. 100/1988 Zb. sa nepoužijú až od 1. júla 2002, počnúc ktorým mohol policajtom najskôr vzniknúť nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. Aplikácia ustanovení § 132 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb. však nie je vylúčená pri nárokoch na starobný dôchodok, ktoré do 30. júna 2002 už vznikli.

Navrhovateľ splnil všetky podmienky nároku na starobný dôchodok podľa piatej časti (§ 132 ods.1 písm. a/) zákona č. 100/1988 Zb. dňom XX. C. XXXX, ktorým dovŕšil vek 55 rokov, teda pred 01. júlom 2002, pričom o priznaní tejto dávky dôchodkového zabezpečenia je oprávnený rozhodovať orgán sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, príslušný podľa § 116 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 4 písm. b/ zák.č.100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov.

Nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. vo výške podľa § 133 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. navrhovateľovi nesporne vznikol už ku dňu XX. C. XXXX a zostal mu zachovaný podľa § 175 zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.

Vznik nároku na starobný dôchodok a jeho výplatu podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. súčasne vylučuje možnosť vzniku nároku na pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb.

Z obsahu administratívneho spisu odporkyne nevyplýva, že by sa odporkyňa zaoberala otázkou, či navrhovateľ, ako poberateľ príspevku za službu od 1. decembra 1997, po dovŕšení veku 55 rokov požiadal, príslušný orgán sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o starobný dôchodok a zvolil si výplatu príspevku za službu podľa § 121 ods. 2 zákona. č. 410/1991 Zb., ani otázkou, či mu za daných okolností vôbec mohol vzniknúť nárok na pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd mal za to, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, preto rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250q ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne zistiť u príslušného orgánu, či navrhovateľ po dovŕšení

dôchodkového veku požiadal o starobný dôchodok, a či si zvolil príplatok za službu, posúdi znovu splnenie nároku na pomerný starobný dôchodok podľa § 26a zákona č. 100/1988 Zb., nárok na starobný dôchodok podľa § 132 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb. a žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok a jeho zvýšenie postúpi na rozhodnutie v súlade s § 142 ods. 4 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. príslušnému orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. V novom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., lebo navrhovateľ ich náhradu nežiadal a odporkyňa bola v konaní neúspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.